

описва паталогическитѣ, болезненитѣ състояния на човѣка, но това не е наука. Наука е да изучавашъ здравословното състояние на човѣка, а не неговитѣ болезнени прояви. Болезненитѣ прояви не ни интересуватъ. Всѣко отклонение прѣдставлява съвсѣмъ друго нѣщо. Въ свѣта има една норма. Коя е тази норма? — Когато стана сутринъ и моитѣ очи сж сини, това е една норма. Когато на обѣдъ моитѣ очи сж кестеняви, това е една норма. И когато моитѣ очи вечеръ сж черни, това е пакъ една норма. Цѣлиятъ свѣтъ да се опълчи противъ това, то е за мене една норма. Нѣмамъ ли сутринъ сини очи, казвамъ: изгубихъ нормата! Нѣмамъ ли на обѣдъ кестенѣви очи, казвамъ: изгубихъ нормата! Нѣмамъ ли вечеръ черни очи, казвамъ: изгубихъ нормата! Тогава какво ще се роди? — Една каша.

И сега ученитѣ хора вървятъ въ едно ново направление. Физиогномиститѣ, херомантицитѣ, физиолозитѣ, ученитѣ хора изобщо, се стремятъ да изучатъ човѣка, да изучатъ цѣлото битие и съ това сж допринесли много нѣщо за науката. Ботаницитѣ, зоолозитѣ, изобщо ученитѣ отъ всички отрасли на науката сж допринесли много нѣща за общата наука. Тѣ сж допринесли много за упражнението на човѣшкия мозъкъ. Човѣшкия мозъкъ трѣбва да има работа и то разнообразна. Ако вие се занимавате съ еднообразна работа, ще се развие само една малка частъ отъ вашия мозъкъ, а другата частъ ще остане атрофирана отъ бездѣлие. Въ човѣшкия животъ сега ставатъ много пертурбации вслѣдствие на което днесъ ни занимаватъ хиляди и хиляди мисли. Нѣкой човѣкъ казва: много